

AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG VÁLASZAI

AZ EURÓPAI SZÁMVEVŐSZÉK KÜLÖNJELENTÉSÉRE

Uniós szellemitulajdon-jogok: a védelem nem teljes mértékben megbízható

Tartalomjegyzék

ÖSSZEFOGLALÓ (I–X. bekezdés).....	2
BEVEZETÉS (1–12. bekezdés)	4
AZ ELLENŐRZÉS HATÓKÖRE ÉS MÓDSZERE (13–16. bekezdés).....	4
ÉSZREVÉTELEK (17–93. bekezdés).....	4
KÖVETKEZTETÉSEK ÉS AJÁNLÁSOK (94–101. bekezdés).....	13
1. ajánlás. A szellemi tulajdon-jogokra vonatkozó uniós szabályozási keretek teljessé tétele és frissítése	14
2. ajánlás. Az irányítási rendszer és a díjak meghatározására szolgáló módszertan értékelése	15
3. ajánlás. A finanszírozási, monitoring- és értékelési rendszerek javítása.....	15
4. ajánlás. Az uniós földrajzi árujelzők rendszereinek tökéletesítése	15
5. ajánlás. A szellemi tulajdon-jogok érvényesítésére szolgáló keret tökéletesítése.....	16

Ez a dokumentum az Európai Bizottság által a [kölségvetési rendelet](#) 259. cikkével összhangban az Európai Számvevőszék különjelentésében foglalt észrevételekre adott válaszokat mutatja be, amelyeket a különjelentéssel együtt kell közzétenni.

ÖSSZEFOGLALÓ (I–X. bekezdés)

A Bizottság válaszai:

II. A szellemi tulajdonra vonatkozó uniós jogi keret és annak hatékony végrehajtása arra ösztönzi az uniós vállalkozásokat, hogy magas színvonalú, innovatív, formatervezett és kreatív árukba és szolgáltatásokba fektessenek be, biztosítva ezzel, hogy a vállalkozások globális szinten növekedhessenek. A Bizottság által 2020 márciusában előterjesztett iparstratégia meghatározza Európa ipari átalakulásának fő mozgatórugóit és azokat a jövőbeli intézkedéseket, amelyek célja a versenyen, a nyitott piacokon, a világszínvonalú kutatáson és technológiákon, valamint az erős egységes piacon alapuló európai iparpolitika megvalósítása.

Emellett annak érdekében, hogy vezető szerepet vállaljon a kulcsfontosságú ipari területeken, javítsa és támogassa a gazdasági helyreállítást és rezilienciaépítést a Covid19 idején, ugyanakkor lehetővé tegye a zöldebb és digitálisabb gazdaságra való átállást, a Bizottság 2020 novemberében átfogó cselekvési tervet fogadott el a szellemi tulajdonra vonatkozóan. A cselekvési terv célja, hogy megerősítse az EU szellemi tulajdonra vonatkozó politikáját, ezáltal lehetővé téve a vállalkozások számára, hogy kiaknázhassák a találmányaikat és az alkotásaikat, ezzel egyidejűleg biztosítva, hogy a találmányok és az alkotások a gazdaság és a társadalom egészét is szolgálják.

V. Cselekvési tervében a Bizottság megállapította, hogy bár a szellemi tulajdonra vonatkozó jelenlegi uniós keret szilárdnak és stabilnak tekinthető, hasznára válna a korszerűsítés, és azt ki lehetne egészíteni például a kézműves és ipari termékek uniós földrajzi árujelzőire vonatkozó új uniós jogszabályokkal.

VI. A Bizottság jelenleg vizsgálja a formatervezési mintákra vonatkozó jogszabályokat a korszerűsítés és további harmonizáció, valamint a védjegyekkel kapcsolatos megreformált vívmányokkal való összhang biztosítása érdekében.

A közelmúltbeli védjegyreformmal összefüggésben az európai uniós védjegyrendelet (a továbbiakban: EUVR) már meghatározta azokat a kritériumokat, amelyeket figyelembe kell venni az uniós védjegydíjak mértékének meghatározásakor (lásd: az EUVR (39) preambulumbekkezdése). Bár fontos a költségfedezet nagyobb átláthatósága, más tényezőket is figyelembe kell venni (például az EU egészére kiterjedő szellemi tulajdon-jogok gazdasági értékét).

Ami a földrajzi árujelzőket illeti, a küszöbön álló reform célja a jelenlegi szellemi tulajdon-jogi rendszer megerősítése a szellemi tulajdonra vonatkozó cselekvési tervvel összhangban, valamint a hagyományos élelmiszerek nevének hatékony védelme. Ez a kezdeményezés hozzájárul a közös agrárpolitika célkitűzéseéhez, különösen ahhoz, hogy az uniós mezőgazdaság jobban reagáljon a társadalom élelmiszer- és egészségügyi igényeire, így az európai zöld megállapodás és „a termelőtől a fogyasztóig” stratégia céljait is szolgálja.

VII. Az EUIPO struktúrája és irányítása nagymértékben összhangban van a decentralizált ügynökségekre vonatkozó 2012. évi közös megközelítéssel (CADA).

Emellett a Bizottság véleménye szerint a megreformált EUVR (lásd különösen a 153. cikk (1) bekezdésének a)–c) pontját, a 157. cikk (4) bekezdésének c) és e) pontját, a 172. cikk (9) bekezdését és a 176. cikk (1) bekezdését) megerősítette az elszámoltathatósági keretet.

A Bizottság azonban az EUVR 210. cikke alapján előirányzott értékelést arra fogja felhasználni, hogy további betekintést nyerjen, és megvizsgálja, milyen egyéb intézkedéseket lehet tenni az elszámoltathatóság területén.

A földrajzi árujelzők közelgő reformja figyelembe veszi a földrajzi árujelzőkkel és a hagyományos különleges termékekkel kapcsolatban 2020-ban elvégzett értékelést alátámasztó tanulmányt. A reform célja, hogy megoldásokat találjon a földrajzi árujelzők hatékonyabb oltalmának biztosítására, a termelők pozíciójának megerősítésére, az eljárások összehangolására és egyszerűsítésére, valamint a földrajzi árujelzők ellenőrzésének és érvényesítésének hatékonyabbá tételére.

VIII. A szellemi tulajdon-jogok érvényesítéséről szóló irányelv (IPRED) csak minimális harmonizációt ír elő, és lehetővé teszi a tagállamok számára, hogy a jogosultak számára kedvezőbb intézkedéseket fogadjanak el. Emellett egyes rendelkezései opcionálisak, és azokat a nemzeti bíróságok eltérően értelmezhetik (az irányelv által engedélyezett rugalmasság határain belül). A szellemi tulajdon-jogok érvényesítéséről szóló irányelv végrehajtása terén tapasztalható esetleges nemzeti eltérések azonosítása érdekében a Bizottság létrehozta az ipari tulajdonra vonatkozó politikával foglalkozó új szakértői csoportot (GIPP), amely többek között előirányozza a végrehajtással kapcsolatos információcserét (2022. január 20-i C(2022) 161 határozat).

A Bizottság aktív együttműködést folytatott a tagállamokkal a szellemi tulajdon-jogok vámhatósági érvényesítésének végrehajtása érdekében. Néhány fontos munkát azonban még el kell végezni, különösen a szellemi tulajdon-jogokkal kapcsolatos kockázatok jobb és egységesebb vámügyi kezelésének biztosítása érdekében (lásd: a 4. ajánlásra adott részletes válasz).

IX. *Első franciabekezdés* – A Bizottság elfogadja az ajánlást. A szellemi tulajdonra vonatkozó cselekvési tervvel a Bizottság bejelentette azokat az intézkedéseket, amelyek célja a szellemi alkotások jogára vonatkozó uniós szabályok felülvizsgálata és aktualizálása.

Második franciabekezdés – A Bizottság elfogadja az ajánlást. Az EUIPO struktúrája és irányítása nagymértékben összhangban van a decentralizált ügynökségekre vonatkozó 2012. évi közös megközelítéssel (CADA).

Az EUVR 210. cikkén alapuló felülvizsgálat magában foglalja a Hivatal és munkamódszerei hatásának, eredményességének és hatékonyságának értékelését. A Bizottság az értékelést arra fogja felhasználni, hogy további információkat nyerjen, és megvizsgálja, milyen egyéb intézkedéseket lehet tenni az elszámoltathatóság területén.

Harmadik franciabekezdés – A Bizottság elfogadja az ajánlást. A szellemi tulajdonra vonatkozó cselekvési terv végrehajtása során a Bizottság a mezőgazdasági termékek földrajzi árujelzői oltalmi rendszerének megerősítésén dolgozik, hogy hatékonyabbá tegye azt, továbbá javaslatot dolgoz ki a kézműves és ipari termékek (úgynevezett nem mezőgazdasági) földrajzi árujelzőinek uniós oltalmi rendszerére.

Negyedik franciabekezdés – A Bizottság elfogadja az ajánlást. A Bizottság a szellemi tulajdonra vonatkozó cselekvési tervben már bejelentette, hogy megteszi a szellemi tulajdon-jogok érvényesítésének megerősítéséhez szükséges lépéseket. E tekintetben a digitális szolgáltatásokról szóló (javasolt) jogszabály (horizontális keret) segítségével a Bizottság pontosítja és fejleszti a digitális szolgáltatókra, különösen az online platformokra vonatkozó felelősségi köröket. A Bizottság tovább dolgozik egy hamisítás elleni uniós eszköztár létrehozásán is, amely meghatározza a

jogosultak, a közvetítők és a bűnüldöző hatóságok együttes fellépésére, együttműködésére és adatmegosztására vonatkozó alapelveket (ágazatspecifikus eszköz).

A Bizottság jelenleg dolgozik a szellemi tulajdon-jogokkal kapcsolatos vámügyi kockázatkezelési stratégia előkészítésén, és értékelni fogja a szellemi tulajdon-jogok vámhatósági érvényesítéséről szóló rendelet végrehajtását is.

BEVEZETÉS (1–12. bekezdés)

A Bizottság válaszai:

12. Egyes tagállamokban a vámhatóságokat is felhatalmazhatják arra, hogy a nemzeti jogszabályok alapján fellépjenek a belső piacon már forgalomba hozott és feltételezetten szellemi tulajdon-jogokat sértő áruk felderítése érdekében.

AZ ELLENŐRZÉS HATÓKÖRE ÉS MÓDSZERE (13–16. bekezdés)

A Bizottság nem adott választ.

ÉSZREVÉTELEK (17–93. bekezdés)

A Bizottság válaszai:

17. A közelmúltbeli védjegyreform az uniós védjegyrendszerrel összhangban már igen jelentős mértékű további harmonizációt eredményezett a nemzeti védjegy jogok terén anyagi jogi és (különösen) eljárásjogi tekintetben egyaránt. Általánosan elismert, hogy az átdolgozott védjegyirányelv tükrözi a jogharmonizáció kívánt (politikailag maximálisan lehetséges) szintjét, figyelembe véve a szubszidiaritás alapvető uniós elvét is. Az elért magas fokú harmonizáció összhangban van az Uniónak a Szingapúri Védjegy jogi Szerződés hatálya alá tartozó kérdésekkel kapcsolatos hatáskörével.

18. 2019. március 19-én és 20-án a Bizottság kötelezettségzegési eljárást indított Görögország, Franciaország és Románia ellen az átültető intézkedéseik időben történő közlésének elmulasztása miatt. Ezeket az eljárásokat a vonatkozó intézkedésekről szóló értesítés kézhezvételét követően lezárták. Az előzetes értékelés azt mutatja, hogy a nemzeti jogszabályok egyes rendelkezéseit nem vagy csak részben ültették át. A Bizottság jelenleg vizsgálja, hogy ez az irányelv megsértéséhez vezet-e. Meg kell jegyezni, hogy ahhoz, hogy a nemzeti jog megfeleljen az irányelvnek, nem kell az irányelv minden rendelkezését átültetni, illetve teljes mértékben átültetni.

20. A Számvevőszék észrevételeinek és ajánlásainak figyelembevételével az EUVR 210. cikke szerinti értékelés alapul szolgál majd a Bizottság számára annak értékeléséhez és mérlegeléséhez, hogy szükség van-e további intézkedésekre, és ha igen, milyen mértékben.

21. Az EUVR 210. cikke szerinti, közelgő értékelés alapul szolgál majd a Bizottság számára annak értékeléséhez és mérlegeléséhez, hogy szükség van-e további intézkedésekre, és ha igen, milyen mértékben.

22. Bár a Hivatalra nézve nem kötelezőek az uniós költségvetési rendelet 70. cikkének rendelkezései, az EUVR 177. cikke úgy rendelkezik, hogy amennyiben az a Hivatal sajátos jellegével összeegyeztethető, az EUIPO pénzügyi szabályzata az Unió által létrehozott más szervek tekintetében elfogadott pénzügyi szabályzatokon alapul; ugyanez a jogalap rendelkezik arról, hogy a pénzügyi szabályzat elfogadása előtt a költségvetési bizottság konzultál a Bizottsággal.

Emellett az EUIPO struktúrája és irányítása e tekintetben általában véve összhangban van a decentralizált ügynökségekre vonatkozó közös megközelítéssel.

Az EUVR 210. cikke szerinti, közelgő értékelés alapul szolgál majd a Bizottság számára annak értékeléséhez és mérlegeléséhez, hogy szükség van-e további intézkedésekre, és ha igen, milyen mértékben.

23. Az egyes szervek feladatait az EUVR határozza meg.

24. Az igazgatótanács és a költségvetési bizottság összetétele megfelel az EUVR 154. cikke (1) bekezdésének, illetve 171. cikke (2) bekezdésének, és nagymértékben összhangban van a közös megközelítéssel, amely az önfinanszírozó ügynökségek esetében nem írja elő, hogy az igazgatási és költségvetési irányítást két különböző irányító szerv végezze. Mivel az uniós védjegyek és formatervezési minták rendszere működésének ismerete előnyös a képviselők számára a két testületben betöltött feladataik ellátása során, a Bizottság úgy véli, hogy nehéz lenne előírni, hogy a két testület összetételében egyáltalán ne legyen átfedés. A Bizottság hatásköre nem terjed ki a tagállamok képviselőinek kinevezésére.

25. Az EUVR 210. cikke szerinti értékelés alapul szolgál majd a Bizottság számára, hogy fontolóra lehet-e venni további intézkedéseket, és ha igen, milyen mértékben.

26. A Bizottság jelenleg készíti elő a formatervezési mintákra vonatkozó jogszabályok felülvizsgálatát, hogy korszerűsítse és tovább harmonizálja azokat, és biztosítsa az összhangot a védjegyekkel kapcsolatos megreformált joganyaggal.

27. A formatervezési mintáról szóló irányelv által harmonizált, nemzeti szinten rendelkezésre álló nemzeti formatervezésiminta-oltalom kiegészítéseként a rendelet önálló egységes oltalmi rendszert hoz létre az Unió egész területén egységes hatályú formatervezési mintákra vonatkozóan annak érdekében, hogy az uniós vállalkozások az egyéni üzleti igényeknek megfelelően rendelkezhessenek különböző jogokkal és szabadon választhassanak közülük, illetve kombinálhassák azokat.

A Bizottság jelenleg készíti elő a formatervezési mintákra vonatkozó jogszabályok felülvizsgálatát, hogy korszerűsítse és tovább harmonizálja azokat, és biztosítsa az összhangot a védjegyekkel kapcsolatos megreformált joganyaggal. A tervezett további harmonizációnak különösen az a célja,

hogy jobb versenyfeltételeket teremtsen a vállalkozások számára az EU-ban, valamint erősítse a formatervezési minták uniós és nemzeti rendszerei közötti kiegészítő jelleget és átjárhatóságot.

28. A formatervezési mintákkal kapcsolatos reform célja az eljárások digitalizálásának fokozása, egyértelműbbé helyzet megteremtése az oltalom tárgya, az átruházott jogok köre és korlátai tekintetében. A reform a díjstruktúrával, valamint az uniós és nemzeti szintű eljárási szabályok, valamint a pótalkatrészekre vonatkozó szabályok további összehangolásával is foglalkozik.

29. A Bizottság jelenleg készíti elő a formatervezési mintákra vonatkozó jogszabályok felülvizsgálatát, hogy aktualizálja és korszerűsítse azokat, és biztosítsa az összhangot a védjegyekkel kapcsolatos megreformált joganyaggal.

30. A formatervezési minták oltalmáról szóló 98/71/EK irányelv (a továbbiakban: irányelv) részben harmonizálta a formatervezési minták nemzeti szintű oltalmát előíró tagállami jogszabályokat. A harmonizáció a formatervezési mintára vonatkozó anyagi jog kulcsfontosságú aspektusait érintette anélkül, hogy az eljárásokra kiterjedt volna.

A Bizottság egy átfogó értékelés alapján jelenleg készíti elő a formatervezési mintákra vonatkozó jogszabályok felülvizsgálatát, hogy korszerűsítse és tovább harmonizálja azokat, és biztosítsa az összhangot a védjegyekkel kapcsolatos megreformált joganyaggal. Az EU-ban működő vállalkozások számára kedvezőbb versenyfeltételek megteremtése, valamint a formatervezési minták uniós és nemzeti rendszerei közötti kiegészítő jelleg és átjárhatóság megerősítése céljából a jövőbeli további harmonizációnak ki kell terjednie az eljárások fő szempontjaira is, amint az a közelmúltbeli védjegyreformban is szerepel.

31. b) A nemzeti hivatalok szabadon állapíthatják meg díjaikat, mivel e tekintetben pénzügyi szuverenitással rendelkeznek. Ezért igen korlátozottak a díjstruktúrákra vonatkozó (kötelező) közös elvek meghatározásának lehetőségei, amint azt a közelmúltbeli védjegyreform is egyértelműen megmutatta.

33. Tekintettel arra, hogy a lajstromozás nélküli közösségi formatervezésiminta-oltalom Uniószerre valamennyi szerző és vállalkozás számára elérhető, nincs szükség párhuzamos, nemzeti szintű, lajstromozás nélküli formatervezésiminta-oltalomra.

37. Az EUVR reformjával összefüggésben 2016-ban bevezették a jelentős többlet felhalmozódásának megelőzésére szolgáló mechanizmust (172. cikk (8) bekezdés). Ez a mechanizmus azonban a Bizottság javaslatával ellentétben, amelyet nem támogattak a társjogalkotók, nem érvényesíti a jelentős strukturális többletnek („végső esetben”) az Unió költségvetésébe való automatikus átvitelének elvét, ami a Bizottság véleménye szerint összhangban lett volna az EUIPO alapító rendeletével és a hatékony és eredményes költségvetési gazdálkodás általános elveivel.

Amint azt a Bizottság is kifejtette, a közelmúltbeli védjegyreform során az EUVR-ben bevezették azokat a kritériumokat, amelyeket figyelembe kell venni az uniós védjegydíjak mértékének meghatározásakor (lásd: az EUVR (39) preambulumbekzdése). A költségek fedezése csak egy tényező lehet az EU egészére kiterjedő kizárólagos szellemi tulajdon-jogok díjainak meghatározásához. Jóllehet egyértelmű, hogy a költségek fedezésének nagyobb átláthatósága fontos ahhoz, hogy az EUIPO hatékonyságát értékelni lehessen az alapvető műveleteit illetően, más tényezőket is figyelembe kell venni (például a megadott szellemi tulajdon-jogok gazdasági értékét). Tekintettel arra, hogy „az európai uniós védjegyrendszer működtetése fejében fizetendő díjak

alapvető fontosságúak a Hivatal számára, valamint arra, hogy e rendszer kiegészítő jelleggel kapcsolódik a nemzeti védjegyrendszerekhez”, a társjogalkotók helyénvalónak tartották, hogy a díjak összegét az alap-jogiaktusban, az EUVR-ben határozzák meg.

38. 2022. január 10-én a Bizottság és az EUIPO létrehozta az új, a kis- és középvállalkozások szellemi tulajdon-jogainak támogatására szolgáló alapot (SME IP Fund), amelynek költségvetése a 2022–2024-es időszakra 47 millió EUR lesz. Az EUIPO hozzájárulása a többletből 45 millió EUR-t tesz ki. A Bizottság és az EUIPO más pénzügyi eszközöket is megvizsgál, hogy 2023-tól a többletből még nagyobb mértékű hozzájárulást lehessen biztosítani a kkv-k szellemi tulajdon-jogainak támogatására szolgáló alaphoz.

39. Az EU-n belüli védjegyrendszerek kiegyensúlyozott és harmonikus, párhuzamos meglétének biztosítása érdekében a díjak mértékének tükröznie kell az érintett, szellemi tulajdonhoz fűződő jogok gazdasági jelentőségét, és ezért azoknak olyan mértékűnek kell lenniük, hogy ne ösztönözzék a felhasználókat arra, hogy a tényleges érdekeiket meghaladóan, azaz az EU egész területén történő használat szándéka és lehetősége nélkül szerezzenek védjegyjogosultságokat.

40. Az európai uniós védjegydíjak szerkezetének és összegének felülvizsgálata során a Bizottság figyelembe vette, hogy az EUIPO költségvetésének egyensúlyban kell lennie, beleértve a Hivatal szolgáltatási költségeinek biztonságos fedezését, valamint a nemzeti szinten a hazai védjegyoltalomért fizetendő díjak átlagos összegét.

41. Amint azt a jogalkotó a közelmúltbeli védjegyreformban kifejezetten elismerte, a hatékony és eredményes pénzgazdálkodás érdekében el kell kerülni, hogy az EUIPO számottevő költségvetési többletet halmozzon fel (lásd: az EUVR (38) preambulumbekzdése).

Ezért az EUVR reformja során számos módosításra került sor annak érdekében, hogy csökkenjen a jövőbeli többlet keletkezésének lehetősége.

A közelmúltbeli védjegyreform már meghatározta azokat a kritériumokat, amelyeket figyelembe kell venni az uniós védjegydíjak mértékének meghatározásakor (lásd: az EUVR (39) preambulumbekzdése).

Amint azt az előző Max Planck-tanulmány megállapította, a díjak mértéke olyan kérdés, amely tekintetében a jogalkotó valóban jelentős mérlegelési jogkörrel rendelkezik, és figyelembe vehet különböző jogos érdekeket.

Miután az uniós védjegyek díjai már 2005-ben és 2009-ben is jelentősen csökkentek, az EUVR 2015-ös reformja újabb jelentős csökkentést eredményezett, így a 27 tagállam területére kiterjedő uniós védjegyoltalom a költségek tekintetében igen vonzóvá és versenyképessé vált (egy uniós védjegybejelentés díja 850 EUR).

42. Amint azt a jogalkotó az európai uniós védjegyrendeletben ((36) preambulumbekzdés) megállapította, az európai uniós védjegyrendszer felállítása következtében megnövekedett a tagállamok központi iparjogvédelmi hivatalaira és egyéb hatóságaira nehezedő pénzügyi teher. Ennélfogva helyénvaló gondoskodni arról, hogy az EUIPO részleges ellentételezést nyújtson a tagállamoknál amiatt felmerült költségekért, hogy hozzájárulnak az európai uniós védjegyrendszer zavartalan működésének biztosításához. Az ellentételezés nem okozhat költségvetési hiányt a Hivatal számára.

A 43. és 44. bekezdésre adott közös válasz. Az ellentételezés rendszerét a jogalkotó az EUVR 172. cikkének (4)–(7) bekezdésében határozta meg. A 172. cikk (5) bekezdésében meghatározott fő teljesítménymutatókat a jogalkotó igazságosnak, méltányosnak és relevánsnak ítélte. Az ellentételezési összegek tagállamok általi felhasználása a nemzeti pénzügyi szuverenitás körébe tartozik.

Az EUVR 210. cikke szerinti, közelgő értékelés alapul szolgál majd a Bizottság számára annak értékeléséhez és mérlegeléséhez, hogy szükség van-e további intézkedésekre, és ha igen, milyen mértékben.

45. Amint az az EUVR 172. cikke (4) bekezdésének megfogalmazásából következik, az e rendelkezés a)–d) pontjában meghatározott fő teljesítménymutatók a jogalkotó megítélése szerint „igazságos, méltányos és releváns mutatók”. Ezenkívül az 172. cikkben szereplő ellentételezési mechanizmus kialakításakor és létrehozásakor figyelembe kellett venni a tagállamok pénzügyi szuverenitását, ami azt tükrözi, hogy a tagállamok központi iparjogvédelmi hivatalainak csak egy része független a nemzeti általános költségvetéstől.

A 2. háttérmagyarázatra adott válasz. Az ellentételezési összegek elosztásának alapjául szolgáló fő teljesítménymutatók értékelése: a mutatók nem SMART-mutatók

1. A jogalkotó az egyes tagállamokban benyújtott uniós védjegybejelentések éves számát relevánsnak ítélte, mivel tükrözi a tagállamok központi iparjogvédelmi hivatalainak „teljesítményét” az európai uniós védjegyoltalom használatának az EUVR 172. cikke (4) bekezdésének b) pontjában említett tájékoztatásnyújtás révén történő előmozdítása terén.

2. A jogalkotó megítélése szerint összefüggés van a nemzeti védjegybejelentések éves száma és az uniós védjegyrendszer által generált költségek között, mivel a tagállamok több központi iparjogvédelmi hivatalának védjegyről szóló nemzeti jogszabálya arra kötelezi ezeket a hivatalokat, hogy hivatalból vizsgálják meg a konkuráló korábbi jogok – többek között a korábbi uniós védjegybejelentések és lajstromozások – formájában fennálló viszonylagos kizáró okok meglétét.

3. A jogalkotó megítélése szerint releváns az egyes tagállamok által kijelölt uniós védjegy bíróságok elé utalt ügyek évenkénti száma, mivel tükrözi a nemzeti hatóságoknak az EUVR 172. cikke (4) bekezdésének c) pontjában említett, az európai uniós védjegyhez fűződő jogok érvényesítéséhez való hozzájárulással kapcsolatos „kiadásait”.

4. A jogalkotó megítélése szerint releváns az európai uniós védjegyek jogosultjai által az egyes tagállamokban benyújtott felszólalások és törlési kérelmek évenkénti száma, mivel az tükrözi a tagállamok központi iparjogvédelmi hivatalainál amiatt felmerült többletköltségeket, hogy hozzájárulnak az európai uniós védjegyrendszer zavartalan működésének biztosításához.

47. A földrajzi árujelzők közelgő reformja során a cél a 2658/87/EGK tanácsi rendelettel létrehozott Kombinált Nomenklatúra 1–23. árucsoportjában felsorolt áruk teljes körének lefedése.

A Bizottság 2022 második negyedében javaslatot szándékozik készíteni a kézműves és ipari (nem mezőgazdasági) termékek földrajzi árujelzőinek uniós oltalmi rendszerének megvalósítására vonatkozóan.

51. A hivatásos képviselőkre vonatkozó azon követelmény, hogy az EUVR 120. cikke (2) bekezdésének c) pontja és a CDR 78. cikke (4) bekezdésének c) pontja alapján védjegyügyekben, illetve formatervezésiminta-oltalmi ügyekben természetes és jogi személyek képviseletére jogosultak legyenek valamely tagállam központi iparjogvédelmi hivatala előtt, annak a következménye, hogy a szakma meghatározása nem egységes és egyértelmű a tagállamokban.

54. Az EUVR 152. cikke (az EUVR 151. cikke (1) bekezdésének c) pontja szerinti kapcsolódó feladat teljesítéséhez) konkrét keretet határozott meg az EUIPO számára, hogy segítse elő a védjegyoltalom és a formatervezésiminta-oltalom területén alkalmazott módszerek és eszközök konvergenciáját a tagállamok központi iparjogvédelmi hivatalaival együttműködve.

55. Továbbá az EUVR 152. cikkének (5) bekezdése szerint az EUIPO által a releváns együttműködési projektekhez nyújtott pénzügyi támogatás nem haladhatja meg az EUIPO éves bevételének 15 %-át.

62. A földrajzi árujelzők közelgő reformjának célja, hogy összehangolja a földrajzi árujelzők összes meglévő ágazatára vonatkozó eljárásokat, beleértve az EU eAmbrosia adatbázisának kötelező használatát minden bejelentés esetében.

65. A Bizottság tisztában van azzal, hogy a földrajzi árujelzők bejegyzése iránti kérelmek jóváhagyása számos, a Számvevőszék által azonosított tényező miatt késik. A Bizottság a földrajzi árujelzők közelgő reformja során szándékozik foglalkozni ezzel a kérdéssel a földrajzi árujelzők bejegyzése iránti kérelmekre való általános reagálás és a kérelmek időben történő kezelésének javítása érdekében.

A Bizottság közös válasza a 66. és a 67. bekezdésre. A földrajzi árujelzők oltalmának érvényesítésére vonatkozó egyes részletes szabályokat, amelyek egy adott ágazat sajátosságaival foglalkoznak, a bor- és szeszesital-ágazat tekintetében származtatott jogszabályok¹ határozzák meg. A földrajzi árujelzők közelgő reformja során a Bizottság a földrajzi árujelzők ellenőrzését és érvényesítését hatékonyabbá, egységesebbé és a földrajzi árujelzők sajátos igényeinek megfelelőbbé kívánja tenni.

68. Az (EU) 2017/625 rendelet 2019. december 14-én lépett hatályba. A rendeletet 2019-ben és 2020-ban számos, felhatalmazáson alapuló és végrehajtási jogi aktus egészítette ki, amelyek részletesen meghatározzák az agrár-élelmiszeripari lánc minden olyan vonatkozását, amelyre a rendelet vonatkozik. A „Jobb képzés a biztonságosabb élelmiszerekért” program keretében 2020-ban és 2021-ben (a Covid19-világjárvány miatt megszakításokkal) megrendezett első

1 A Bizottság (EU) 2019/34 végrehajtási rendelete (2018. október 17.) az 1308/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek a borágazati eredetmegjelölések, földrajzi jelzések és hagyományos kifejezések oltalma iránti kérelmek, a kifogásolási eljárás, a termékleírások módosításai, az oltalom alatt álló elnevezések nyilvántartása, az oltalom törlése és a szimbólumok használata tekintetében, valamint az 1306/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek a megfelelő ellenőrzési rendszer tekintetében történő alkalmazására vonatkozó szabályok megállapításáról.

A Bizottság (EU) 2021/1236 végrehajtási rendelete (2021. május 12.) az (EU) 2019/787 európai parlamenti és tanácsi rendeletnek a szeszes italok földrajzi jelzéseinek bejegyzése iránti kérelem, a felszólalási eljárás, a termékleírások módosítása, a bejegyzés törlése, a szimbólum használata és az ellenőrzés vonatkozásában történő alkalmazására vonatkozó szabályok megállapításáról.

szemináriumok a rendelet új horizontális vonatkozásaival kapcsolatos ismeretek terjesztésére összpontosítottak.

71. A Bizottság egyetért azzal, hogy ezen igények kielégítése érdekében az Uniónak a szellemitulajdon-jogok érvényesítésére szolgáló szilárd uniós keretrendszerrel kell rendelkeznie.

72. A szellemitulajdon-jogok érvényesítéséről szóló irányelvnek sikerült elérnie a szellemitulajdon-jogok érvényesítésére vonatkozó nemzeti jogszabályok egymáshoz való közelítését². Az irányelv csak minimális harmonizációt ír elő, és lehetővé teszi a tagállamok számára, hogy a jogosultak számára kedvezőbb intézkedéseket fogadjanak el. Emellett egyes rendelkezései opcionálisak, és a nemzeti bíróságok eltérő értelmezéseket adhatnak (az irányelv által engedélyezett rugalmasság határain belül).

A szellemitulajdon-jogok érvényesítéséről szóló irányelv egyes vonatkozásaival kapcsolatos 2017. évi iránymutatásnak³ az volt a célja, hogy következetesebb és hatékonyabb értelmezést és alkalmazást tegyen lehetővé, és valóban javulást idézett elő az egyenlő versenyfeltételek tekintetében.

73. A szellemi tulajdonra vonatkozó cselekvési tervben foglaltaknak megfelelően a Bizottság a hatékony és kiegyensúlyozott bírósági jogorvoslat biztosítása érdekében továbbra is szorosan figyelemmel kíséri a szellemitulajdon-jogok érvényesítéséről szóló irányelv alkalmazását. A 2017. évi iránymutatásának érvényre juttatása érdekében a Bizottság együttműködik a tagállamokkal és az érdekelt felekkel. Emellett a Bizottság utókövetési tanulmányt tervez a szellemitulajdon-jogok érvényesítéséről szóló irányelv alkalmazásáról.

74. Meg kell jegyezni, hogy az elektronikus kereskedelemről szóló irányelvvel és a digitális szolgáltatásokról szóló jogszabályra irányuló javaslattal ellentétben a szellemitulajdon-jogok érvényesítéséről szóló irányelv nem ír elő érdemi rendelkezéseket a jogsértők/közvetítők felelősségére vagy a felelősség alóli mentességre vonatkozóan. A szellemitulajdon-jogok érvényesítéséről szóló irányelv összehangolja a közigazgatási és polgári eljárásokat és jogorvoslatokat, ezért alapvetően eltérő szabályozási célt szolgál.

A digitális szolgáltatásokról szóló (javasolt) jogszabály összekapcsolja a különböző online közvetítő szolgáltatók kötelezettségeit a szerepükkel, méretükkel és az online ökoszisztémára gyakorolt hatásukkal. Egyes lényegi kötelezettségek csak az online óriásplatformokra korlátozódnak, amelyek az általuk elérhető felhasználók számának köszönhetően központi, rendszerszintű szerepet játszanak a nyilvános vita és a gazdasági tranzakciók elősegítésében.

A Bizottság utókövetési tanulmányt tervez a szellemitulajdon-jogok érvényesítéséről szóló irányelv alkalmazásáról.

78. A Bizottság elismeri, hogy a 608/2013/EU rendelet nem határozza meg a „nem kereskedelmi jellegű áruk” fogalmát, így annak értelmezését a tagállamokra bízta. A védjegyekkel kapcsolatos

2 Bizottsági szolgálati munkadokumentum – A szellemitulajdon-jogok érvényesítéséről szóló 2004/48/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv egyes vonatkozásaival kapcsolatos iránymutatásról szóló bizottsági közlemény (COM(2017) 708 final, 2017.11.29) kísérő értékelés, SWD(2017) 431 final.

3 A Bizottság közleménye – A szellemitulajdon-jogok érvényesítéséről szóló 2004/48/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv egyes vonatkozásaival kapcsolatos iránymutatás, COM(2017) 708 final, 2017.11.29.

szellemi tulajdon-jogra vonatkozó anyagi jog úgy rendelkezik, hogy a védjegybitorlás csak akkor lehetséges, ha az oltalom alatt álló védjegyet „kereskedelmi forgalomban” használják, ami nem áll fenn az utasok személyes poggyászában található tárgyak esetében, ha azok kizárólag magánhasználatra, nem kereskedelmi célra szolgálnak. A szellemi tulajdonra vonatkozó anyagi jog nem tartalmaz további értelmezést arra vonatkozóan, hogy mit értünk „kereskedelmi forgalomban” történő használat alatt, és nemzetközi szinten sem határozzák meg, hogy mi tekinthető nem kereskedelmi felhasználásnak.

Mindazonáltal a tagállamok nem számoltak be semmilyen különleges nehézségről sem a személyes poggyászában található áruk „nem kereskedelmi” felhasználása fogalmának értelmezésével, sem pedig a rendelet említett cikkének végrehajtásával kapcsolatban.

79. A Bizottság elismeri, hogy jelenleg nincs hivatalos uniós szellemi tulajdon-jogi kockázatkezelési keretrendszer vagy ellenőrzési stratégia. A kockázatokkal kapcsolatos információk megosztására azonban már a közös kockázatkezelési keretrendszerben is sor kerül.

A Bizottság egyetért azzal, hogy még lehet fejleszteni a szellemi tulajdon-jogok vámhatósági érvényesítésére vonatkozó kockázatkezelési és ellenőrzési stratégiát. A szellemi tulajdon-jogok megsértése elleni küzdelemre irányuló 2018–2022-es vámügyi cselekvési terv már tartalmaz egy konkrét intézkedést, amelynek célja a szellemi tulajdon-jogokkal kapcsolatos kockázatkezelés megerősítése. Ezzel összefüggésben a Bizottság megkezdte egy közös kockázatkezelésen alapuló ellenőrzési stratégia kidolgozását.

81. A Bizottság egyetért azzal, hogy az e-kereskedelem megnövekedett volumene veszélyezteti a kiscsomagoknak a 608/2013/EU rendeletben szereplő jelenlegi fogalommeghatározását. A Bizottság ezért mérlegeli a kiscsomagokra vonatkozó eljárás küszöbértékeinek felülvizsgálatát (elsősorban a 608/2013/EU rendeletben előírányzott felhatalmazáson alapuló jogi aktus révén). Így a kiscsomagokra vonatkozó eljárás keretében végrehajtott minden egyes visszatartás esetében nagyobb mennyiségű áru megsemmisítését lehetne elérni.

82. A Bizottság elismeri, hogy a tagállamok egyike a 608/2013/EU rendeletben meghatározott, kiscsomagokra vonatkozó eljárás helyett különleges lefoglalási eljárást alkalmaz. Ez azonban egyenértékű egy olyan büntetőeljárással, amely az érintett nemzeti vámkódexben meghatározott tranzakciós hatáskörön is alapul, és ezért az adott tagállamban a vámhatóságokra ruházott nemzeti hatáskörökre jellemző. Amennyiben ezt a hatáskört uniós szinten valamennyi vámhatóságra ráruháznák, meg lehetne vizsgálni egy hasonló eljárás valamennyi tagállam általi alkalmazását.

83. A Bizottság elismeri, hogy a 608/2013/EU rendelet lehetővé teszi a nemzeti vámhatóságok számára, hogy eldöntsék, hogy kérik-e a jogosulttól a feltehetően szellemi tulajdon-jogot sértő áruk visszatartásával és megsemmisítésével kapcsolatban felmerült költségek megtérítését. A Bizottság úgy véli, hogy a tagállamok mérlegelési jogkörébe tartozik a leghatékonyabb megközelítés kiválasztása.

84. A Bizottság egyetért azzal, hogy nem feltétlenül állnak rendelkezésre minden tagállamban olyan létesítmények, amelyek bizonyos áruk megsemmisítéséhez szükségesek, de a 608/2013/EU rendelet (25. cikk (2) bekezdés) lehetőséget biztosít az áruk más tagállamokban történő megsemmisítésére.

A Bizottság elismeri, hogy az Egyesült Államokban a megsemmisítésre és tárolásra szánt költségvetést az elkövetőkre kiszabott bírságokból finanszírozzák: a hamisított áruk tárolásával és megsemmisítésével kapcsolatos költségeket a Pénzügyminisztérium vagyonekobbzási alapján keresztül fizetik. Egyes esetekben más felek, például a gyorspostai fuvarozók megállapodtak abban, hogy átvállalják a feltehetően hamisított áruk megsemmisítésével kapcsolatos költségeket. Egy ilyen rendszer bevezetése az EU-ban nemcsak a szellemitulajdon-jogot sértő áruk kereskedelmére vonatkozó, az egész EU-ra kiterjedő bírságok kivetését tenné szükségessé, hanem az amerikai rendszer keretében alkalmazandó vagyonekobbzáshoz hasonló sajátos intézkedések végrehajtását is. Egy hasonló rendszer uniós szintű bevezetésének lehetősége előzetes értékelést igényelne.

87. Ami a szellemi tulajdonra vonatkozó anyagi jogszabályokat illeti, a Bizottság kétszer – 2003-ban és 2005-ben – javasolta a szellemi tulajdonnal kapcsolatos anyagi büntetőjog harmonizálását, de a szövegről nem sikerült megállapodásra jutni. A szellemi tulajdonra vonatkozó politikáról szóló, 2021. június 18-i tanácsi következtetésekben a Tanács szükségesnek tartotta, „hogy ösztönzést kapjanak a szellemitulajdon-jogok megsértését eredményező bűncselekmények [...] megelőzéséről és az ellenük folytatott küzdelemtől szóló, értékelő viták, és kiterjedjenek e jogsértések nemzetközi gazdasági és pénzügyi bűnözéssel való kapcsolatára is [...]. A viták keretében értékelni kell azt is, hogy szükség van-e annak számbavételére, hogy melyek a tagállamok büntetőjogi keretei közötti jogi különbségek, vannak-e esetleg büntetőjogi és büntetőeljárás hiányosságok, valamint vannak-e jogi és gyakorlati akadályai az Unión belüli, határokon átnyúló együttműködésnek”.

A Bizottság jelenleg megbeszéléseket folytat a tagállamokkal azokról a vámjogi szankciókról, amelyeket a nemzeti vámjogszabályok írnak elő arra az esetre, ha az áruk birtokosa vagy a nyilatkozattevő nem tartja be a vámjogszabályokat.

88. A Bizottság elismeri, hogy a tagállamok eltérő gyakorlatokat alkalmaznak a visszatartásoknak a termékhamisítás és a szellemitulajdonjog-sértés elleni uniós szintű információs rendszerbe (a továbbiakban: COPIS) történő bejelentése tekintetében (különböző határidők). Mivel a COPIS statisztikai célú adatbázis, ennek az eltérésnek nincs jelentősége a kockázatkezelés szempontjából. A Bizottság azonban úgy véli, hogy egy egységesebb megközelítés segítené az uniós szintű bejelentés előkészítését. A Bizottság ezért további erőfeszítéseket tesz a tagállamokkal együtt annak érdekében, hogy a határidők tekintetében egységes bejelentési gyakorlatot alkalmazzanak. Ezzel a kérdéssel a 608/2013/EU rendelet végrehajtásának értékelésével összefüggésben is lehet foglalkozni.

89. A Bizottság egyetért a Számvevőszék azon észrevételével, hogy a tagállamok nem használják ki teljes mértékben a COPIS és az AFIS (az OLAF Csalás Elleni Információs Rendszere) közös interfésze által kínált lehetőséget.

90. A Bizottság továbbra is törekszik arra, hogy azon kétoldalú kereskedelmi megállapodásokba, amelyekről az Unió nevében tárgyalásokat folytat, belefoglalja a kölcsönös adminisztratív segítségnyújtásra vonatkozó rendelkezéseket, amelyek lehetővé teszik az információcserét.

92. a) A Bizottság ugyanazt az észrevételt tette, mint a Számvevőszék. A vámhatósági fellépés küszöbértékeinek kérdésével a 608/2013/EU rendelet végrehajtásának értékelése során foglalkozik majd a Bizottság.

b) A Bizottság egyetért azzal, hogy e tekintetben nincs összhang a 608/2013/EU rendelet követelményeivel. A Bizottság a 608/2013/EU rendeletnek a 27 tagállamban történő

végrehajtásával kapcsolatos, folyamatban lévő tanácsadói látogatások során, valamint a vámügyi szakértői csoportnak a szellemitulajdon-jogok érvényesítésével foglalkozó szekciója keretében hangsúlyozni kívánja a tagállamok kötelezettségeit.

c) A Bizottság sajnálattal állapítja meg, hogy egyes tagállamok nem viszik be az adatokat a CIS+-ba.

d) Lásd a Bizottság 88. bekezdésre adott válaszát.

93. A Bizottság jelenleg a szellemitulajdon-jogokkal kapcsolatos kockázatkezelésen alapuló ellenőrzési stratégiát készít elő, amelynek hozzá kell járulnia a vámellenőrzések javításához valamennyi tagállamban.

KÖVETKEZTETÉSEK ÉS AJÁNLÁSOK (94–101. bekezdés)

A Bizottság válaszai:

95. A Bizottság jelenleg készíti elő a formatervezési mintákra vonatkozó jogszabályok felülvizsgálatát, hogy korszerűsítse és tovább harmonizálja azokat. Az EU-ban működő vállalkozások számára kedvezőbb versenyfeltételek megteremtése, valamint a formatervezési minták uniós és nemzeti rendszerei közötti kiegészítő jelleg és átjárhatóság megerősítése céljából a jövőbeli további harmonizációnak ki kell terjednie az eljárások fő szempontjaira is, amint az a közelmúltbeli védjegyreformban is szerepel.

A Bizottság a kézműves és ipari termékek (úgynevezett nem mezőgazdasági) földrajzi árujelzőinek uniós oltalmi rendszerére vonatkozó javaslaton is dolgozik.

96. A Bizottság a 608/2013/EU rendelet értékelését tervezi, amelynek keretében többek között megvizsgálja, hogy szükség van-e a rendelet bizonyos elemeinek – például a kiscsomagok fogalom meghatározása és a szellemitulajdon-jogok vámhatósági érvényesítésére vonatkozó vámhatósági fellépési küszöbértékek bevezetése – felülvizsgálatára. Emellett a Bizottság jelenleg készíti elő a szellemitulajdon-jogi kockázatkezelési stratégiát.

1. ajánlás. A szellemitulajdon-jogokra vonatkozó uniós szabályozási keretek teljessé tétele és frissítése

a) A Bizottság elfogadja az ajánlásokat. A Bizottság célja, hogy 2022 második negyedévében javaslatot készítsen a kézműves és ipari (nem mezőgazdasági) termékek földrajzi árujelzőinek uniós szintű oltalmi rendszerére vonatkozóan. Ebben a szakaszban azonban a Bizottság még nem tehet kötelezettségvállalást jövőbeli jogalkotási javaslatok tartalmával kapcsolatban.

b) A Bizottság elfogadja az ajánlást. Az uniós formatervezésiminta-oltalmi jogszabályok közelgő felülvizsgálatának célja, hogy a formatervezésiminta-oltalom hatályát összehangolja az uniós védjegyreformmal, hogy a formatervezésiminta-oltalom megsértésével előállított hamisított áruknak az EU területén történő átszállítására is kiterjedjen. Ebben a szakaszban azonban a

Bizottság még nem tehet kötelezettségvállalást jövőbeli jogalkotási javaslatok tartalmával kapcsolatban.

A Bizottság elfogadja a szellemi tulajdon-jogok vámhatósági érvényesítésére vonatkozó fellépési küszöbérték bevezetésével kapcsolatos ajánlást. Ezzel a kérdéssel a 608/2013/EU rendelet értékelése során foglalkozik majd a Bizottság, ami magában foglalja az ilyen küszöbértékek meghatározásában elsősorban érintett magánszektorbeli érdekelt felekkel való konzultációt is.

A Bizottság elfogadja a kiscsomag fogalom meghatározásának kibővítésére vonatkozó ajánlást. A postai és expressz futárküldemények számának jelentős növekedése szükségessé teheti a fogalom meghatározás kiigazítását a hatékony vámhatósági érvényesítés elősegítése érdekében. A Bizottság ezért mindenekelőtt a kiscsomagokra vonatkozó eljárás küszöbértékeinek felülvizsgálatát mérlegeli (elsősorban a 608/2013/EU rendeletben előirányzott, felhatalmazáson alapuló jogi aktusra irányuló javaslat révén). A 608/2013/EU rendelet értékelése során azt is meg fogják vizsgálni, hogy szükség van-e a kiscsomag fogalom meghatározásának nagyobb mértékű módosítására.

97. A Bizottság a 37. és 42. bekezdésre adott válaszára hivatkozik.

2. ajánlás. Az irányítási rendszer és a díjak meghatározására szolgáló módszertan értékelése

A Bizottság elfogadja az ajánlást.

Az EUIPO struktúrája és irányítása nagymértékben összhangban van a decentralizált ügynökségekre vonatkozó 2012. évi közös megközelítéssel (CADA).

Az EUVR 210. cikkén alapuló felülvizsgálat magában foglalja a Hivatal és munkamódszerei hatásának, eredményességének és hatékonyságának értékelését. A Bizottság az értékelést arra fogja felhasználni, hogy további betekintést nyerjen, és megvizsgálja, milyen egyéb intézkedéseket lehet tenni az elszámoltathatóság területén.

99. Az EUVR 210. cikkén alapuló tervezett értékelés felül fogja vizsgálni a Hivatal és a tagállamok iparjogvédelmi hivatalai közötti együttműködés jogi keretét.

3. ajánlás. A finanszírozási, monitoring- és értékelési rendszerek javítása

A Bizottság tudomásul veszi, hogy ezen ajánlás címzettje az EUIPO.

100. A földrajzi árujelzők közelgő reformja során a Bizottság a földrajzi árujelzők rendszerének számos alapvető elemére kíván összpontosítani, például a következőkre: a földrajzi árujelzők oltalma, az interneten is; a termelők pozíciójának megerősítése; az eljárások összehangolása és egyszerűsítése a földrajzi árujelzők bejegyzése iránti kérelmekre való általános reagálás és a kérelmek időben történő kezelésének javítása érdekében; valamint a földrajzi árujelzők ellenőrzésének és érvényesítésének hatékonyabbá tétele.

4. ajánlás. Az uniós földrajzi árujelzők rendszereinek tökéletesítése

A Bizottság elfogadja az ajánlást.

101. A Bizottság egyetért azzal, hogy az Uniónak a szellemi tulajdon-jogok érvényesítésére szolgáló szilárd uniós keretrendszerrel kell rendelkeznie.

A szellemi tulajdon-jogok érvényesítésére szolgáló uniós keretrendszer nemcsak a Bizottságot, hanem a tagállamokat is érinti. A tagállamok számára nemcsak a feltehetően szellemi tulajdon-jogot sértő áruk visszatartását kell lehetővé tenni, hanem azt is meg kell vizsgálni, hogy a tagállamok felruházhatók-e azzal a hatáskörrel, hogy közvetlenül megsemmisítsék azokat az árukat, amelyeket ők maguk szellemi tulajdon-jogot sértőnek tartanak.

Nem feltétlenül állnak rendelkezésre minden tagállamban olyan létesítmények, amelyek bizonyos áruk megsemmisítéséhez szükségesek, de a 608/2013/EU rendelet (25. cikk (2) bekezdés) lehetőséget biztosít az áruk más tagállamokban történő megsemmisítésére.

Az áruk visszatartásával és megsemmisítésével kapcsolatos felelősség és feladat kérdését újra lehetne értékelni.

5. ajánlás. A szellemi tulajdon-jogok érvényesítésére szolgáló keret tökéletesítése

a) A Bizottság elfogadja az ajánlást. A Bizottság jelenleg dolgozik egy ilyen stratégia előkészítésén, amelynek az új vámügyi kockázatkezelési stratégia részét kell képeznie.

b) A Bizottság elfogadja a szellemi tulajdon-jogok érvényesítéséről szóló irányelv jobb nyomon követésére vonatkozó ajánlást.

A szellemi tulajdon-jogok érvényesítéséről szóló irányelv alkalmazásával kapcsolatos tervezett utókövetési tanulmányon és a hamisítás elleni uniós eszköztárbővítésén kívül a Bizottság továbbra is szorosan nyomon követi a szellemi tulajdon-jogok érvényesítéséről szóló irányelv alkalmazását annak érdekében, hogy a szellemi tulajdon-jogok érvényesítéséről szóló irányelv működéséről szóló értékelés 2017-es közzétételét követően biztosítsa a hatékony és kiegyensúlyozott bírósági jogorvoslatot. Együttműködik a tagállamokkal és az érdekelt felekkel a szellemi tulajdon-jogok érvényesítéséről szóló irányelv hatékonyabb nyomon követése és a Bizottság nemrégiben kiadott iránymutatásának érvényesítése céljából, például annak biztosítása érdekében, hogy – az összes feltétel teljesülése esetén – a jogsértéstől eltöltő intézkedéseket valamennyi tagállamban egységesen és eredményesen alkalmazzák.

A Bizottság és az EUIPO megfigyelőközpontja meg fogja vizsgálni annak lehetőségét, hogy az EUIPO *eSearch* esetjogi adatbázisára építve célzottabban nyomon kövesse a szellemi tulajdon-jogok érvényesítéséről szóló irányelvet a nemzeti ítélkezési gyakorlat tekintetében.

A Bizottság elfogadja a tagállami vámhatósági érvényesítés jobb nyomon követésére vonatkozó ajánlást. A Bizottság már részben végre is hajtotta ezt a 608/2013/EU rendeletnek a 27 tagállamban történő végrehajtásával kapcsolatos tanácsadói látogatások keretében, amelyek 2022-ben zárulnak le. Az eredmények alapján a Bizottság előírnyozhatja egyes tagállamok további nyomon követését, amely 2023 után fejeződhet be.

c) A Bizottság elfogadja az ajánlást. A Bizottság már felkérte a tagállamokat, hogy meghatározott határidőn belül vigyék be a visszatartásokra vonatkozó adataikat a COPIS adatbázisba (a vámügyi szakértői csoportnak a szellemi tulajdon-jogok érvényesítésével foglalkozó szekciója keretében). Ezzel a kérdéssel szintén foglalkozik majd a Bizottsága 608/2013/EU rendelet értékelése során annak megállapítása érdekében, hogy a jogszabályokban tükröződnie kell-e ennek az egységesítésnek.